

: 22

עין משפט
נר מצוה

רח"א מ"י פ"ב מהל'
 אשוח ה' בט קמג
 עשין מח טו"פ"ס א"י"ע ס"ר
 פה קע"ט:
 ר"ב מ"י פ"ב מהל'
 טו"פ"ס שס קפ"ו:
 ר"ב מ"י שס הלכה טט
 טו"פ"ס ק"ט:
 ר"א ד מ"י פ"ו מהל'
 פקדון הלכה י' ופ"ב
 מהלכות אשוח ה' לז קמג
 עשין פה טו"פ"ס א"י"ע ס"ר
 פו קפ"א א ופ"ין בטור וזכר
 אלסם עוד כ"ח פ"ג דף
 פ"ו.

בֵּינוּ גֵרָשׁוּם

עבר אלא דבעי לגלויי
הויזו: ודא גלויי דהור
הור: דאי קתה דא
אסירון לגלויי ווי עבר
הור: דכמתה בעי קש
הור: מבעי אולכ מיות.
הור: נכנס: מבעי וואן
הור: אולכ מיות. משום
הור: דכמה עוב כין
הור: מבעי וויב: כן שקמ
הור: מכות: דהיינו בר ובר
הור: ונא דאמי עבד קתה
הור: אולכ מיות: ובעד
הור: כר: אלעזר דהה
הור: תלמיד: דר: כר: רב
הור: חר: קאמ: רל
הור: חור: לאדיר: דא
הור: קתה: אא: אטיר
הור: העל: אולכ מיות
הור: ווי קרקע: נל
הור: מכות: טמיוס:
הור: שטעטנ: ממל: אן קתה
הור: וואל: שן מכות: דלגליי
הור: ווי עבר: אא: מכות
הור: אשית: קתה: אולכ
הור: אולכ מיות: אן אן
הור: ווי: למיר: נובין
הור: לגלויי: אורטות:

וְלֹא נִיחָא לֵיהּ דִּרְהִיבֵי עֶבֶד דְּלוֹה ב'ו'. וְדוּקָא נֶקֶט לֹוה אֶחָל מִכָּר לָא וּמַשּׁוֹשׁ אֲשֶׁה הוּא דִּנְקֵט לֹוה אֶחָל גְּבִי עֶבֶד אֲיִן מִיְלּוּק בִּין לֹוה לְמַכָּר דְּמֹה שְׂקִינָה עֶבֶד קִנָּה רַנּוּ: [בְּרִים] רַבִּינוּ תָם אָא גֵּיִים בְּרִים ר' אַבָּא אָא גֵּיִים ר' אַבָּא וְרַבִּי אֲבָהוּ וְכָל גְּדוּלֵי הָדוֹר ב'ו'.

ובעל אוכל פירות בשר
וכל גדולי הדור אמר
לה ולמה כתב לה (ב)
את כחה מיתכי לזה
האשה וגרשה אין לה
משום דאמרי לגלוי
התם דלא (ב) לישוי
מלוה אוכל רב המוכר
ובבעל אמר רב פירות
באוכל פירות ורבי אלע
זה קנתה ואין הבעל
חסדא עובדא כרבי א
עוקבא ורבנן נחמיה ג
חסדא שבק מר רב
(א) ואנא נמי כרברכי ענ
ר' יוחנן אחד זה ואחר
אוכל פירות אמר ר
שדה לאשתו לא קנת
במחנה קנתה ואין ה
לא קשיא כבא במעו
שאינן ממונין דאמר ר
לא קנתה מעות שאי
הינן מקבלין פקדונות
העבדים ולא מן הת
יחזיר לאשה ואם מ
מן העבד יחזיר לעבד

והוא דכחב לה בגלשון מוכר כדי ליתום את כחו לענין שאכל הפירות כי המכר מצטב לקנין דהא אין כאן מכל דקנינה' ולענין שדה הויה ממנה וקצתה ולענין פירות היו מכר ולא קנינה' **במתנה** קצתה הויה **הבעה** אובד פירות. וימיה דאמר בגיטין ב' הוורק פ"ה ע"ג וספ"ד ה"א גבי ההוא שכיב שרע דכמיב גט לדיניהם בדידי פניו דמעלי' בעתה כ"י אחא לקמיה דרבא אמר ליקני לה ההוא אתרס דאמי וזהו שגטא כ"י אמר ר' עילאי מה שקנתה אשה קנה צנעלה אישקיה ואמי קושא והא במתנה אלן הבעל אכל פירות א"כ לא קנה צנעלה ואומר רבינו חס דאלן חלוי בנאכילת פירות למיקרי חזרה דהא רבא סבר בריש לקיש (תקמ"ד ק"ג): דקנין פירות לאו בקנין הגוף דמי ואפילו ל' צנעל פירות אינו מפסיק כח האשה שהגוף שלה נתמגרשת שפיר ונותנת קיים הלכך בטמון לה הבעל אע"י דאין אכול פירות חיי' ויתמן לא יביא לה ומייתי רביה דהתם בריש הוורק גבי זרק לה בחצר' ודברים אין לי בנכסך אמ"ג דנכסבא לה נמי הכי כ' צנעל פירות חיי' חזרה פירן שאם מכרה ונתנה קיים דאמרי' בריש היתובת ומייתי רבי' (ג"ל) גבי אין לאש חוקה בנכסי אשמו ור"י דאמ"ג דלאמי יכולה למכר גבי ר"ג מעשר (שני) נתון ליהושע ומקומו מושכר לו ובוטלה את המכר ומקומו ואומר רבינו חס דנדלו קיני ש שוכר מהו אשפי' מה בחור' הבעל מוציא מיד הלוקוחות ויבטלמי לא משמע כפר"י דפריך דב' בנכס ומשני' ר' יוחנן בספ"י ר' ינאי דע ביטולו לה דין ודברים אין לי בנכס שאינה יכולה למכור ור"י אמר דאפי' תלייה הכייה בפירות מ"מ פס מקום בטנ אלמ משאלי ודוקא במתנה הוא דקאמר דקנתה ואין הבעל אכול פירות היינו דוקא שאינו אכולם אבל בנכס מלוג היא אשתה שפיר מה חזרתה

קבל מן האשה יחיד ראשה. נראה דאם אמרה האשה מן לפלוני והבנה ליה ואפי' אומר הבנעל שהממון שלו אין לו כח להוציא מיד הבנעל להוציא מידה כדאמרינן שרואו שלו אין לה דתפליגי בשמרון כד ימחמה לית לה מינו דאזי בעי שקלא מיניה והבנה למי שרואה ואם כדאמרינן לעיל לזה מן האשה וגרסיה א"ל לה עליו כלום ואם היתה לה דבר אמרה אחרים הפקידו בידי דאינה צריכה לומר מי הם האחרים שצמעות טעונות איירי מדקאמר לגלויי וחי הוא דבעי אבל צמעות שרוא דכמעט שאינן טעונות קצתה צמעות דאם חקף מוציאין חוקן מידה רבא וכלתי להוציא מידה בענין אחר ואפי' כד"ו היא היא נושאת ומינה (דף קכ"ג) וכן גרסיה שהיא נושאת ומינה כ"ו ואמרה שלי הם עליה משל אחרים ומינה היא היא שאינה נושאת כח"י בעלה ומינה בעלה

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

והבעל אוכל פירות. דלא ג
בקש ליתן לה. ולא יאכל פ
הבעל אוכל פירות ומיהו צמ
כך: מסיבי כו'. ההיא קש

ובעל אוכל פירות ברם רבי אבא ורבי אבהו וכל גדולי הדור אמרו במתנה בקש ליתנו לה ולמה כתב לה ^(א) לשום מכר כדי לפיות את כחה מיתכי לזה מן העבד ושחררו מן האשה וגרשה אין להן עליו כלום מ"ט לאו משום דאמרי לגלויי זוזי הוא דבעא שאני התם דלא ^(ב) לישוי איניש עבד לזה לאיש מלוה אמר רב המוכר שדה לאשתו קנתה והבעל אוכל פירות במתנה קנתה ואין הבעל אוכל פירות ורבי אלעזר אמר אחד זה ואחד זה קנתה ואין הבעל אוכל פירות עבד רב חסדא עובדא כרבי אלעזר אמרו ליה ^(ג) ורבן עוקבא ^(ד) ורבן נחמיה בני גנתיה דרב ^(ה) לרב חסדא שביק מר רב רבבי ועביד כוזטרי א"ל ^(ו) ואנא נמי כרכרבי עבדי דכי אתא רבין אמר ר' יוחנן אחד זה ואחד זה קנתה ואין הבעל אוכל פירות אמר רבא הלכתא ^(ז) "המוכר שדה לאשתו לא קנתה והבעל אוכל פירות במתנה קנתה ואין הבעל אוכל פירות תרתי לא קשיא ^(ח) כאן במעות טמונין כאן במעות שאין טמונין דאמר רב יהודה מעות טמונין לא קנתה מעות שאין טמונין קנתה: ת"ר ^(ט) "אין מקבלין פקדונות לא מן הנשים ולא מן העבדים ולא מן התינוקות קבל מן האשה יחזיר לאשה ואם מתה יחזיר לבעלה קבל מן העבד יחזיר לעבד ואם מת יחזיר לרבו קבל

יליפות את כחו לענין שיאכל הפירות
 וכן האן מוכר דפתי' וענין שזה הוא
 ומכר לו קנה' **במתנה** קנתה
 להאחר בגיטין כפ' הורק דף ע"ו ע"א
 יבטיח גט לדריסתו בזה' פניו דמעלי
 ואמר ליקני לה הוא אחרת דלית בה
 וקנתה אשה קנה בעלה איסיק ומאי
 וכן פירות א"כ לא קנה בעלה ואומר
 פירות למיקרי חזרה דהא רבא סבר
 פירות לאו בקנין הגוף דמי ואפילו
 לא האשה שהגוף שלה נמסרה שפיר
 הבעל אט"כ אלא וכול פירות שיון שאם
 דהתם ברש' הורק גבי זרק לה בחזרה פריך
 וכשכתב לה נמי הי כי לבעל פיר עד
 ונמנה קיים כדנתי בהנכנס ויהיה איה
 וישאו וא"ת אט"כ דלית' יכולת למכור
 שיע ומקומו מושכר לו ובהמכר את
 קנינו של שוכר מה שאפי' מה בחור
 ושלמי לא משמע כפרת' דפריך שכן
 לה שכתוב לה דין ודברים אין לו
 דאפי' חליה הוסיי' בפירות מ"מ פריך
 במנהג הוא דקאמר דקנתה ואין
 ו אולסת אלז כנכסי מלוג את אוחס
 שפיר מה שחננה אשה קנה בעלה:

נראה דאס אמרה האשה תן לפלוני שהם שלו דיתון לו נדנאמט
בעל שהממון שלו אין לו כח להוציא מידה מדקאמר יחידר לאשה דהוה
יורש שהוה שלו והא דמפליג בקטן בדניתהו דרבה בר בר חנה איתר
אין לה מיינה והבנה למי שרואה ואס תקף הבעל מידה שוב אינה
גרסה אלא לה עליו כלום וסיה יחנאמט וומר של פלוני ה
דאינה לרביה וומר מי הם האחרים וישרר הממון לעולם בידה ודוק
לגלוי וחי הוא דבעי אבל מעות שאינן טעונות יס לה עליו וכן
מה משמע דאס תקף מוציאין אותן מידו דאס אין מוציאין אחאי קנסת
ומר ואפי' כ"ד ואס היא נושא ונותנת בתוך הבית אינה נאמנת וומר
אות ונותנת כו' ואמרה שלי הם עליה להביא ראייה ולא מהימנין לה
נושא ונותנת כחי' בעלה ומומן בעלה מצוי בידה יס להסחפק אס

מסורת הש"ס

(א) וס"א לשון, (ב) וס"ל רבנא
וכי"א לקמן בחוש קמט, ד"ה
רב וכו' (ג) וס"ל רבנא, (ד)
ורבנא, (ה) וס"ל רבנא, (ו)
הוא רבי ולא רב ויפין
רש"ל (ז) ש"ך לעמוד הקדום,
(ח) וס"ל רבנא, (ט) וס"ל רבנא.

הגהות הב"ח

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones